STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

Martinel cel curajos

Martinel cel curajos

Scenariu și desene: NELL COBAR

Montaj: Ana Maria Niță

Scenariu și desene: NELL COBAR

Montaj: Ana Maria Niță

Martinel e în vacanță. Ore în șir, ar tot citi întîmplări vînătorești.

Martinel e în vacanță. Ore în șir, ar tot citi întîmplări vînătorești.

„Ah, o vînătoare de tigri! Da, asta m-ar interesa grozav și pe mine...“

„Ah, o vînătoare de tigri! Da, asta m-ar interesa grozav și pe mine...“

Martinel închide ochii. Se și vede învingător, pe spinarea unui tigru.

Martinel închide ochii. Se și vede învingător, pe spinarea unui tigru.

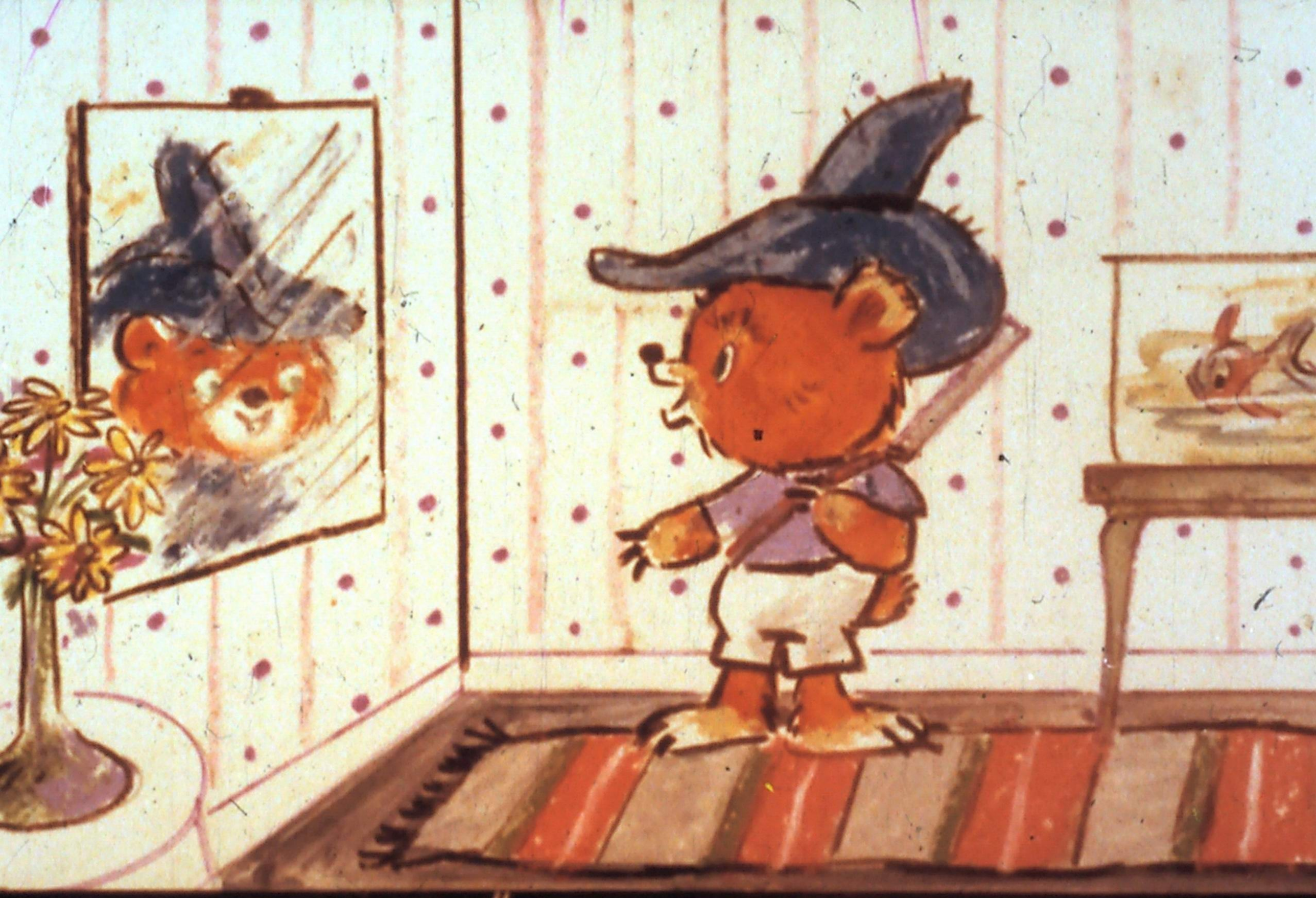

„Ce bine-mi stă vinător!!“ exclamă încîntat Martinel, admirîndu-se în oglindă.

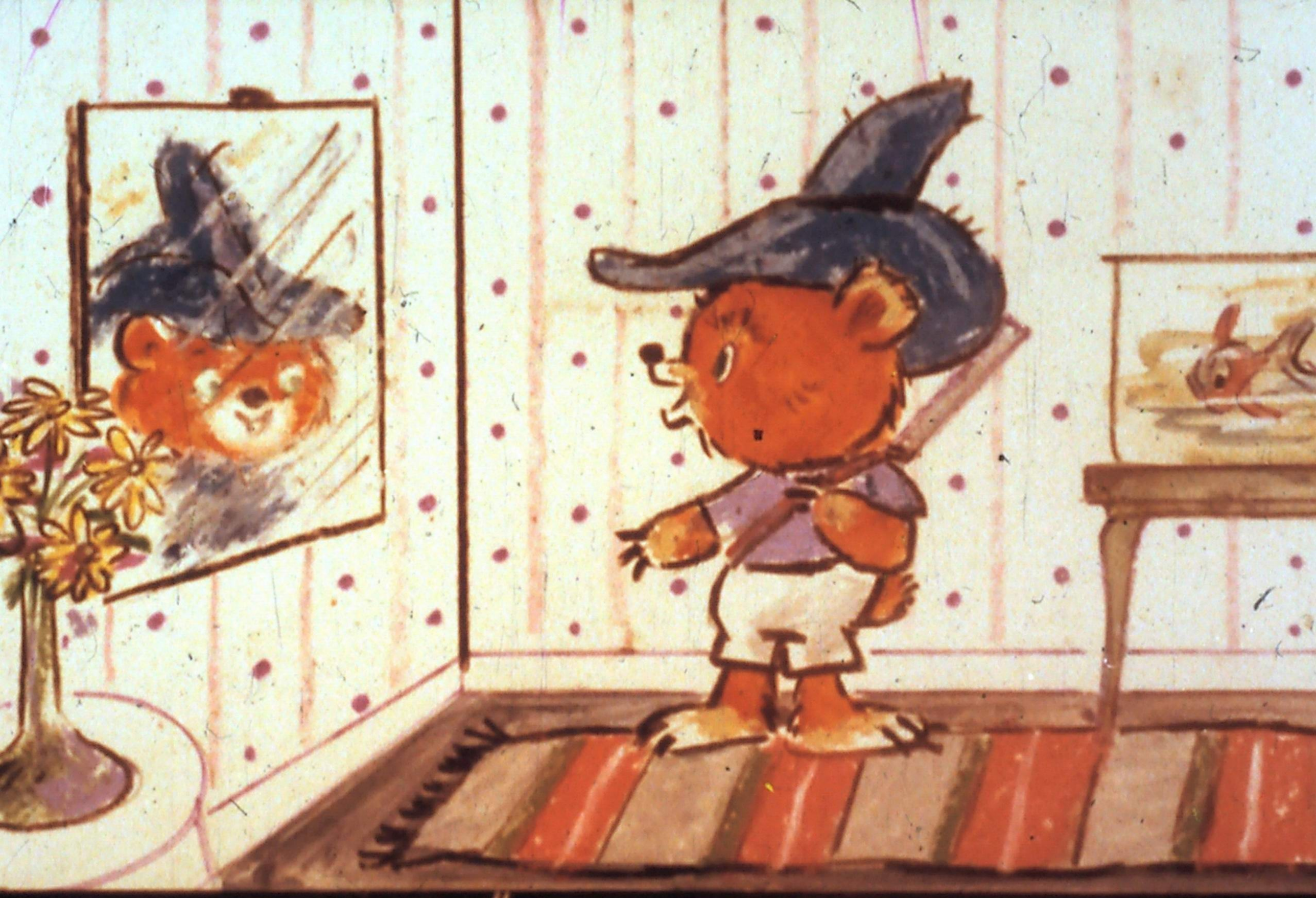

„Ce bine-mi stă vinător!!“ exclamă încîntat Martinel, admirîndu-se în oglindă.

– Unde pleci, Martinel? îl întrebă Iepurilă.
– Nu mă vezi cu pușca pe umăr? Ce mă mai întrebi?

– Unde pleci, Martinel? îl întrebă Iepurilă.
– Nu mă vezi cu pușca pe umăr? Ce mă mai întrebi?

– Da' unde-ai pornit-o? îl întrebă Azorel.
– La vînătoare de tigri!!

– Da' unde-ai pornit-o? îl întrebă Azorel.
– La vînătoare de tigri!!

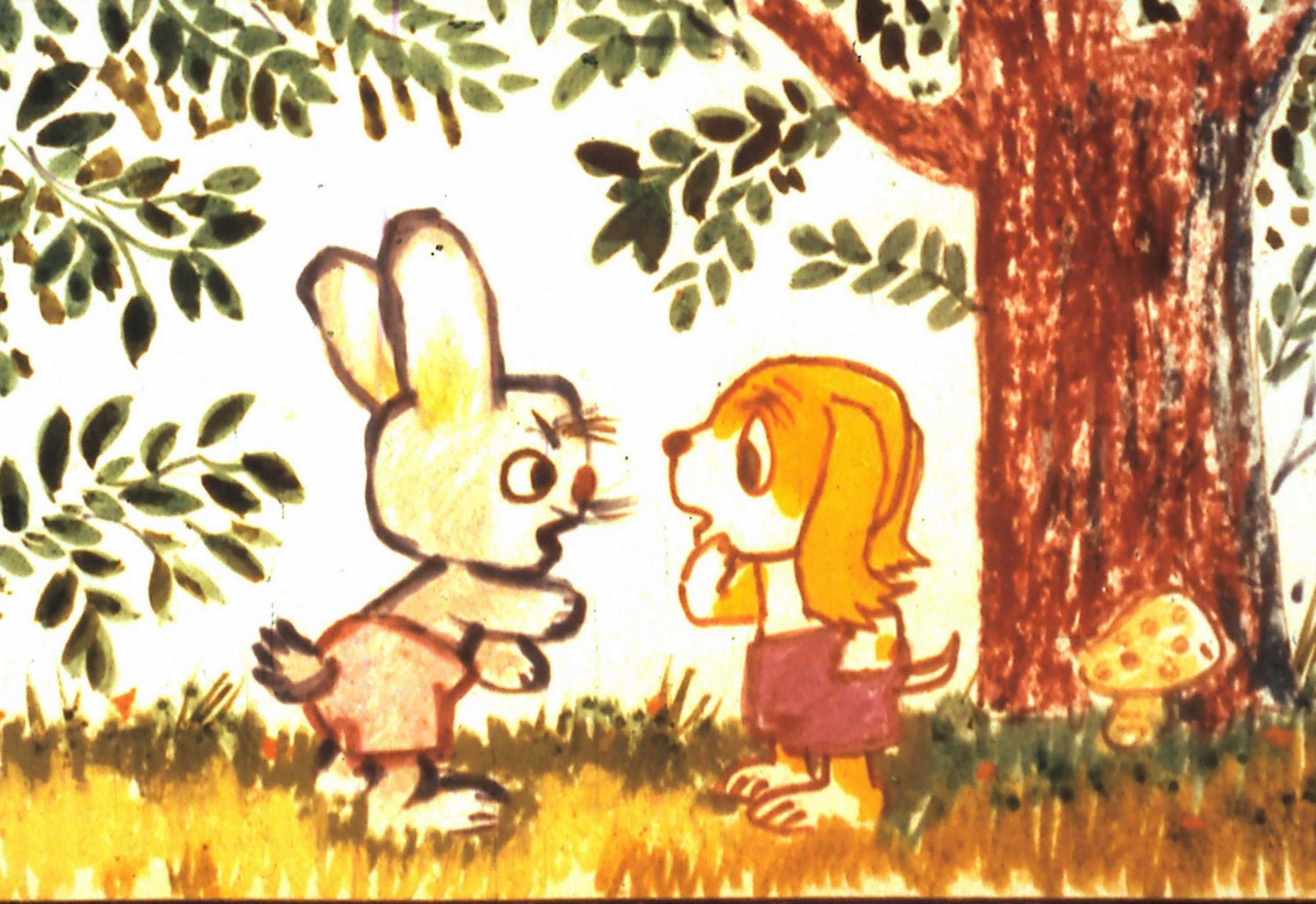

– Trebuie să-l oprim! Martinel nu știe ce primejdioasă e vînătoarea de tigri.

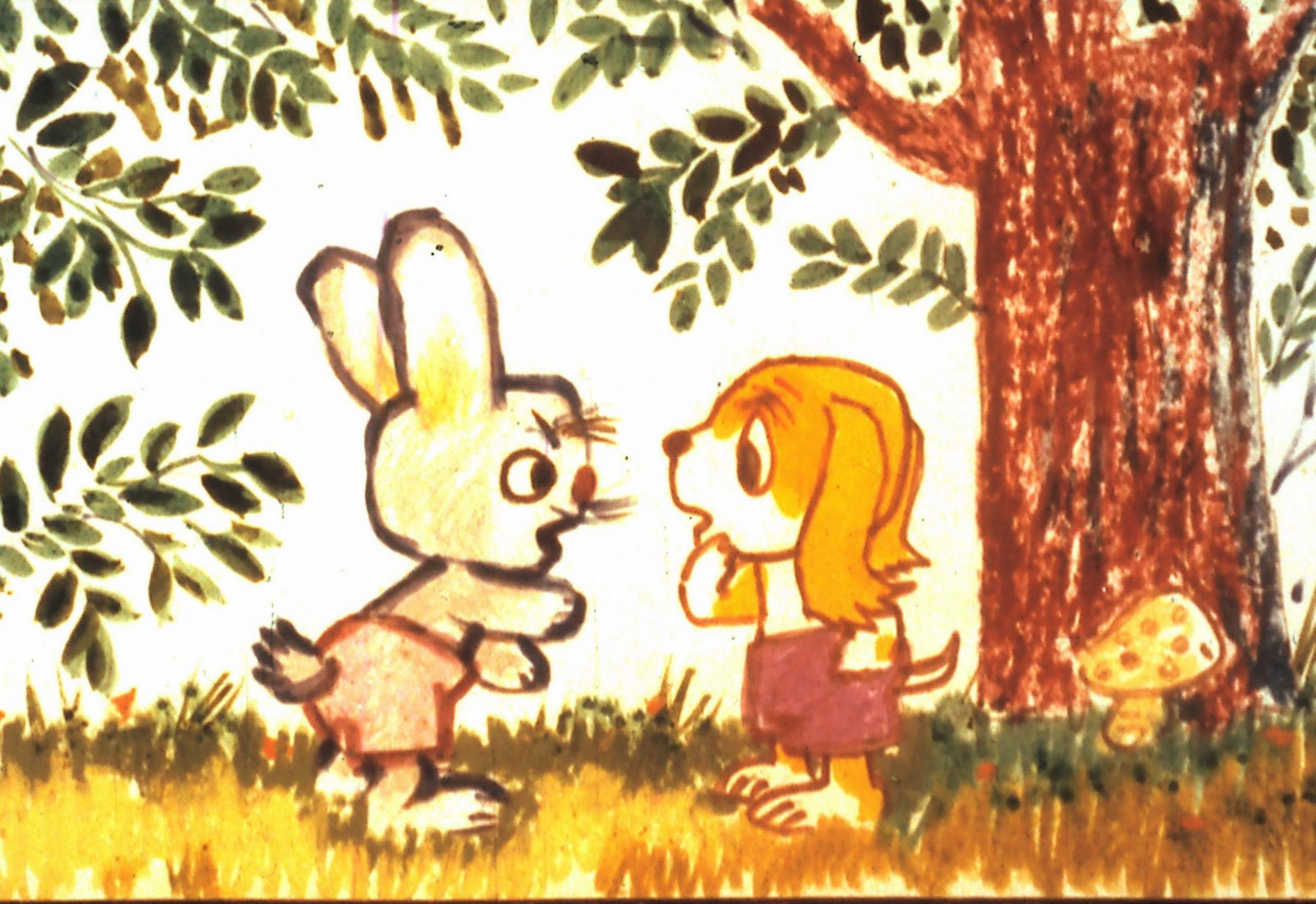

– Trebuie să-l oprim! Martinel nu știe ce primejdioasă e vînătoarea de tigri.

– Să-l oprim, să-l oprim, dar cum? ... Stai, Iepurilă, mi-a venit o idee năstrușnică.

– Să-l oprim, să-l oprim, dar cum? ... Stai, Iepurilă, mi-a venit o idee năstrușnică.

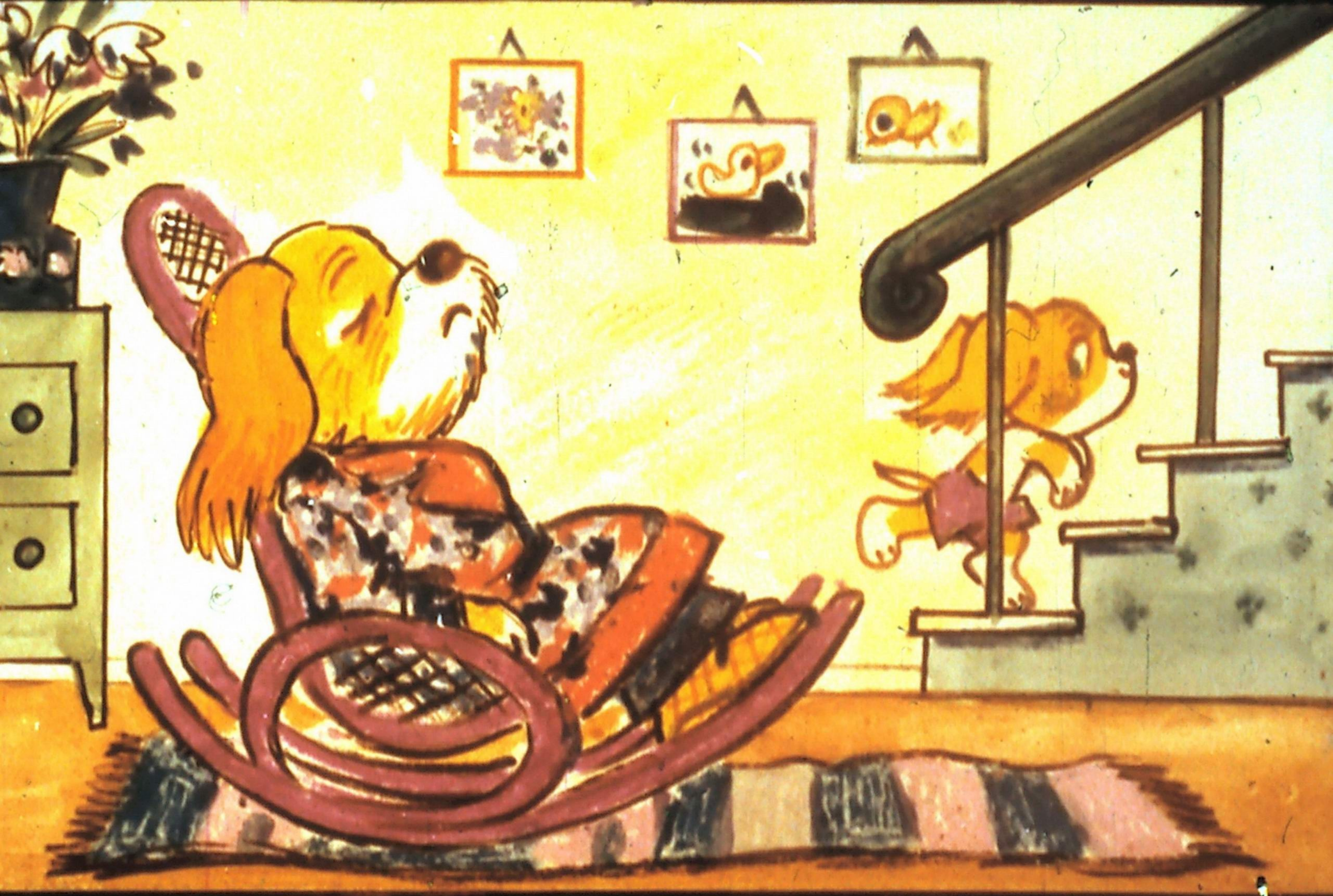

Azorel intră în casă, în vîrful picioarelor, ca să nu-şi trezească bunicul, care moţăie în balansoar.

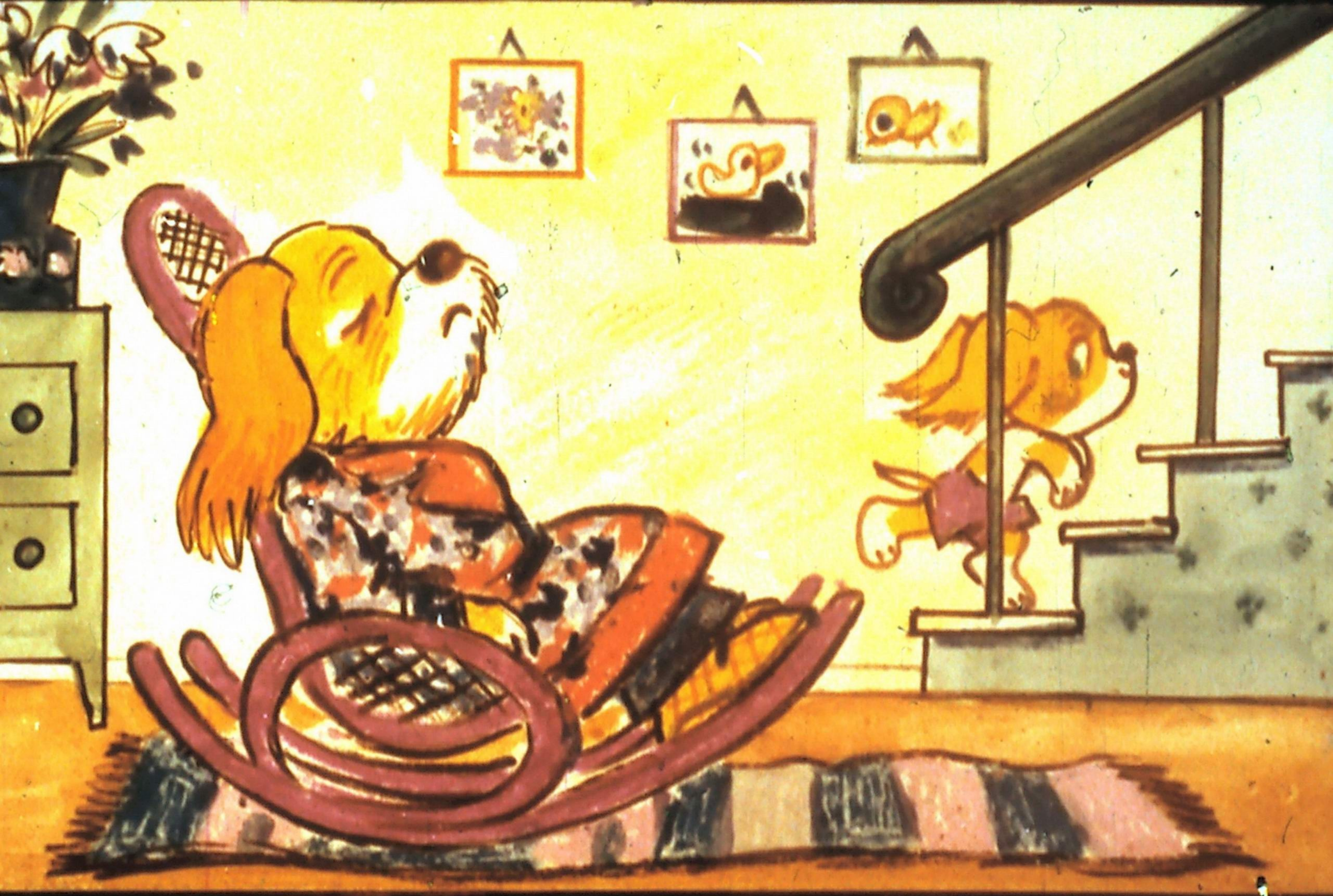

Azorel intră în casă, în vîrful picioarelor, ca să nu-şi trezească bunicul, care moţăie în balansoar.

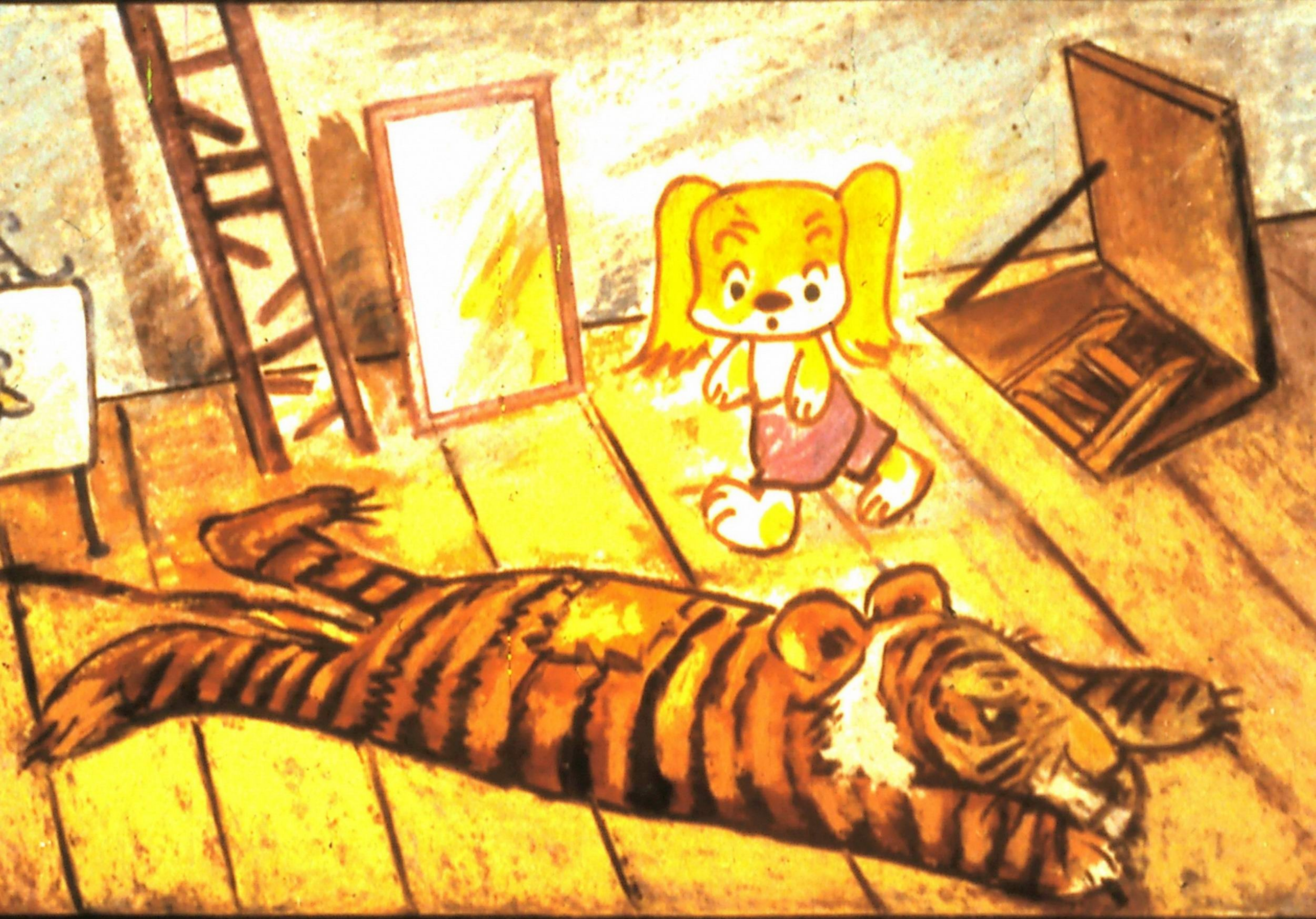

Sus în pod găsi ceea ce căuta. O blană de tigru cam năpîrlită de pe vremea bunicului lui bunicu ...

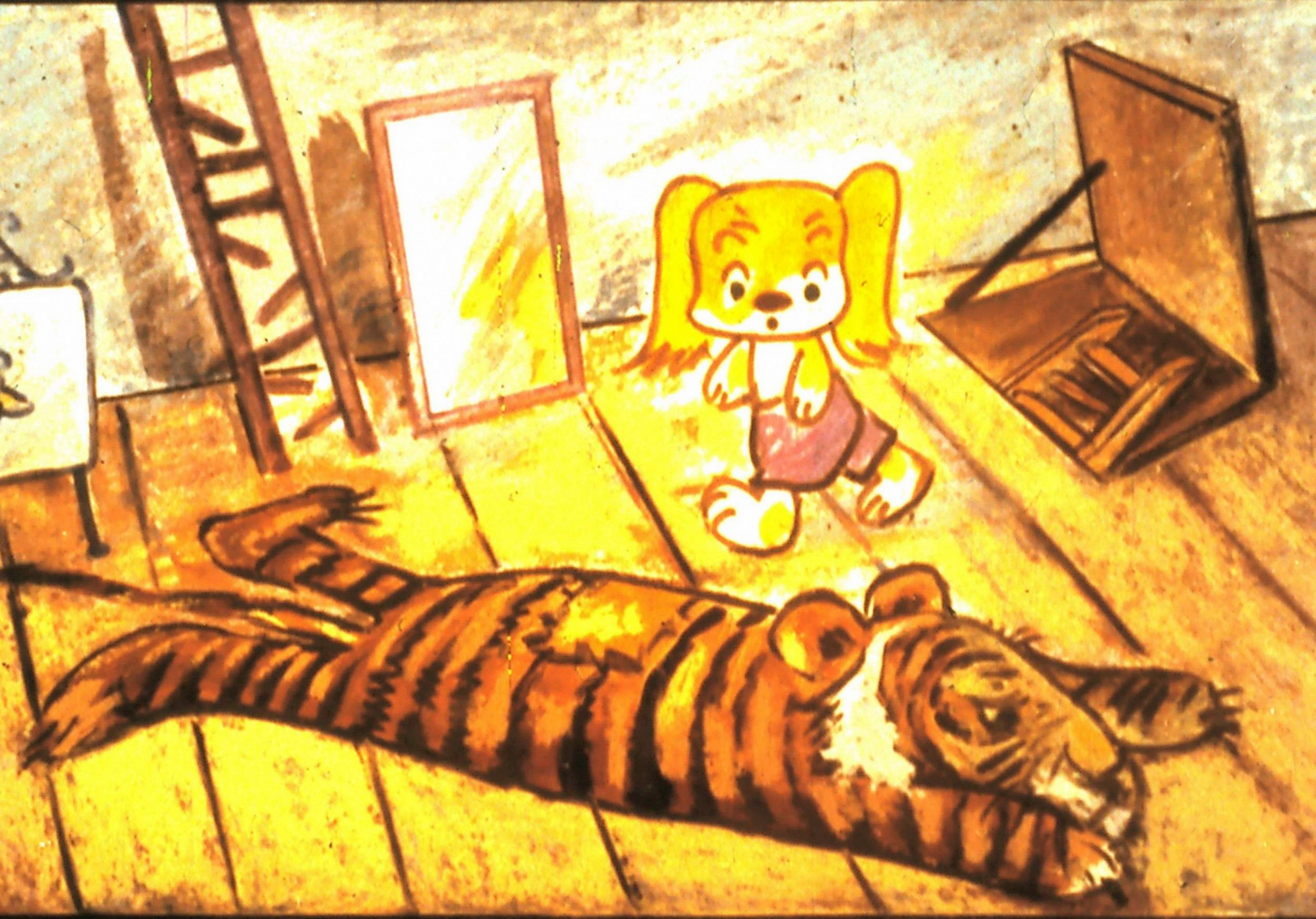

Sus în pod găsi ceea ce căuta. O blană de tigru cam năpîrlită de pe vremea bunicului lui bunicu ...

O apucă de coadă și o trase cu multă greutate pe scările podului.

O apucă de coadă și o trase cu multă greutate pe scările podului.

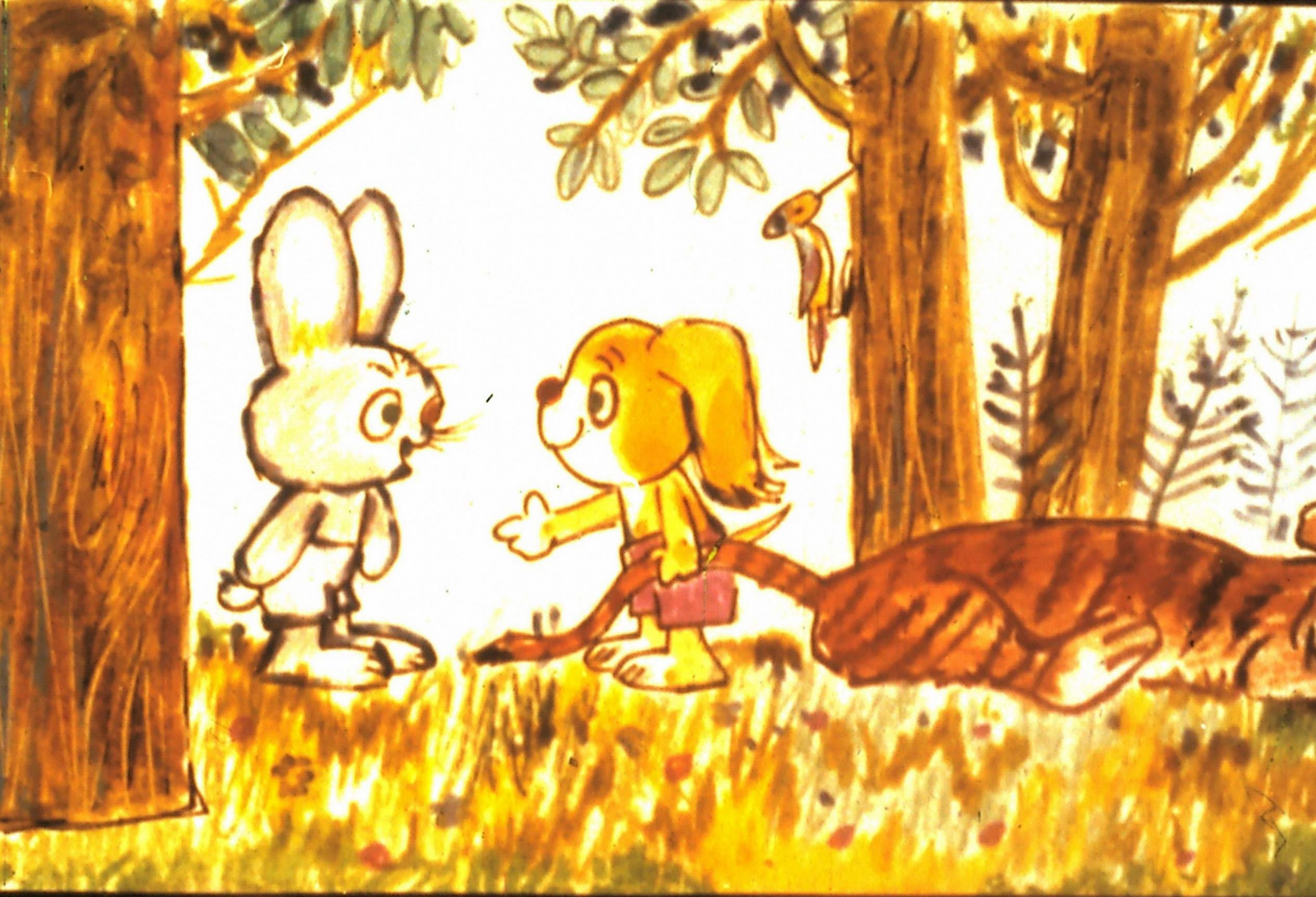

– Ce ai de gînd cu blana asta? îl întrebă Iepurilă.
– Vino să-ți spun la ureche...

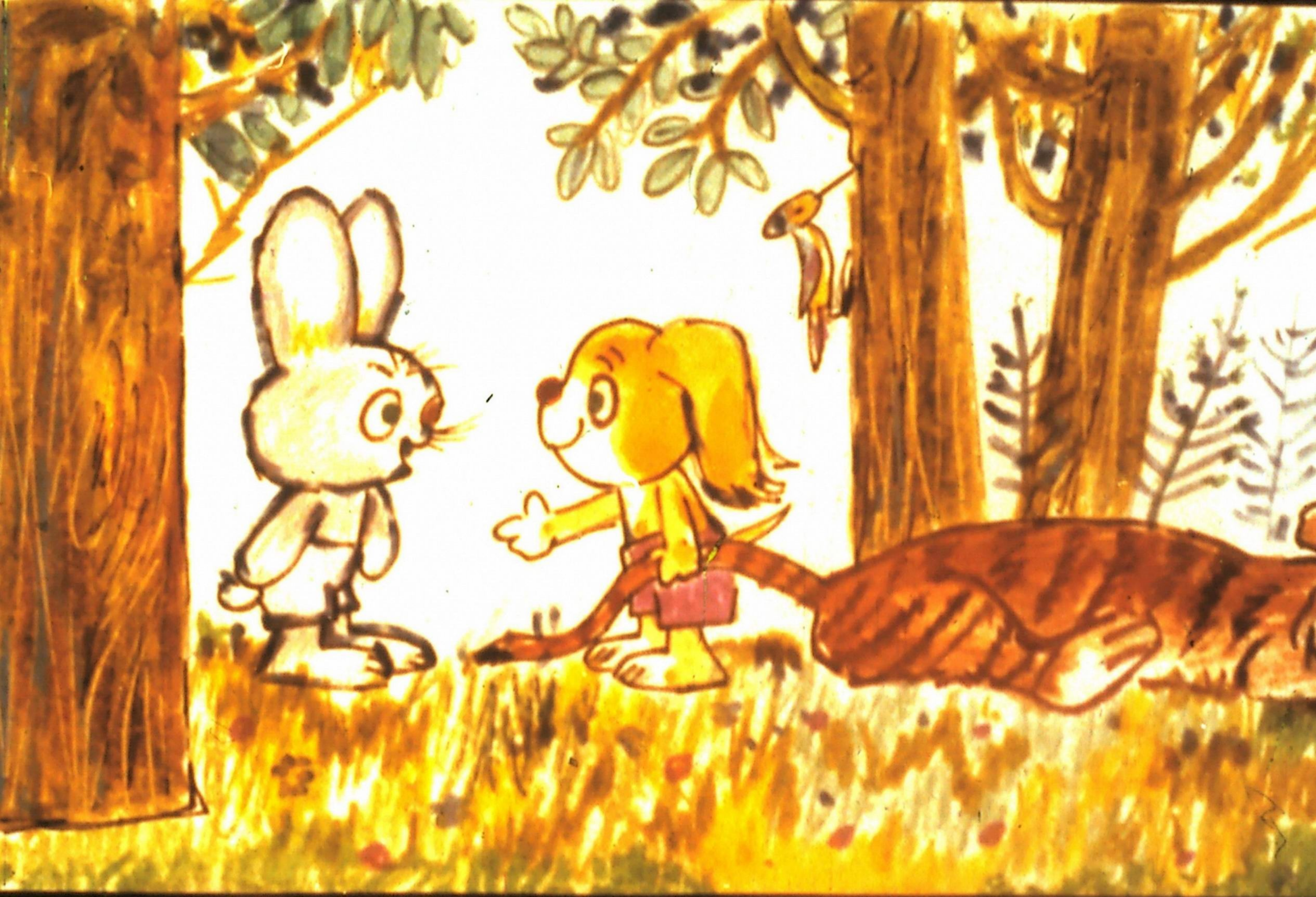

– Ce ai de gînd cu blana asta? îl întrebă Iepurilă.
– Vino să-ți spun la ureche...

„Grozav palton din blană de tigru o să-mi fac la iarnă“ își zicea Martinel, înaintînd prin desișul pădurii.

„Grozav palton din blană de tigru o să-mi fac la iarnă“ își zicea Martinel, înaintînd prin desișul pădurii.

Un zgomot care venea dintr-un tufiș il făcu să se oprească locului.

„Ce să fie?“

Un zgomot care venea dintr-un tufiș il făcu să se oprească locului.

„Ce să fie?“

Un tigru uriaș, cu botul deschis în care se vedeau colți mari,
ascuțiți, se ridică din tufiș...

Un tigru uriaș, cu botul deschis în care se vedeau colți mari,
ascuțiți, se ridică din tufiș...

Vînătorul nostru începu să tremure de groază. Nu mai nimerea mîna pe pușcă.

Vînătorul nostru începu să tremure de groază. Nu mai nimerea mîna pe pușcă.

Martinel făcu o săritură și o luă la fugă, mîncînd pămîntul.

Martinel făcu o săritură și o luă la fugă, mîncînd pămîntul.

„Aoleu, ăsta nu mai era tigru... era elefant!“ își zise el cînd se trezi, în sfîrșit, acasă.

„Aoleu, ăsta nu mai era tigru... era elefant!“ își zise el cînd se trezi, în sfîrșit, acasă.

– Ei, cum a fost la vînătoarea de tigri, Martinel?
– Cînd m-a văzut, tigrul s-a speriat și a luat-o la fugă ...

– Ei, cum a fost la vînătoarea de tigri, Martinel?
– Cînd m-a văzut, tigrul s-a speriat și a luat-o la fugă ...

— Ce tigru sperios! Nu cumva o fi fost tigrul ăsta? Şi cei doi traseră blana tigrului din iarbă.

— Ce tigru sperios! Nu cumva o fi fost tigrul ăsta? Şi cei doi traseră blana tigrului din iarbă.

— Îl recunoşti? Iepurilă şi Azorel se vîrîră sub blană, făcînd mare haz de păcăleala izbutită.

— Îl recunoşti? Iepurilă şi Azorel se vîrîră sub blană, făcînd mare haz de păcăleala izbutită.

„Altă dată n-o să mă mai las pus pe fugă așa, cu una cu două“, își jură Martinel. Se întinse în pat și adormi repede.

„Altă dată n-o să mă mai las pus pe fugă așa, cu una cu două“, își jură Martinel. Se întinse în pat și adormi repede.

Nu prea departe, un circ își intindea cortul. Alături erau vagoanele cu animale sălbatice, menajeria circului.

Nu prea departe, un circ își intindea cortul. Alături erau vagoanele cu animale sălbatice, menajeria circului.

In seara aceea, paznicul nu închise bine ușa cuștii în care se afla tigrul Sultan.

In seara aceea, paznicul nu închise bine ușa cuștii în care se afla tigrul Sultan.

Sultan, un tigru care nu putea fi dresat, sări afară și începu să alerge pe străzi, înspăimîntînd trecătorii.

Sultan, un tigru care nu putea fi dresat, sări afară și începu să alerge pe străzi, înspăimîntînd trecătorii.

Văzînd deschisă fereastra unei case, tigrul se ridică în două labe și-și vîrî capul printre perdele.

Văzînd deschisă fereastra unei case, tigrul se ridică în două labe și-și vîrî capul printre perdele.

Dintr-un salt fu în camera în care dormea Martinel. Își propti labele pe pat. Martinel se trezi față-n față cu Sultan.

Dintr-un salt fu în camera în care dormea Martinel. Își propti labele pe pat. Martinel se trezi față-n față cu Sultan.

— Asta e prea de tot! strigă el supărat. Nici noaptea nu sînt lăsat să dorm?! la labele de pe patul meu!!

— Asta e prea de tot! strigă el supărat. Nici noaptea nu sînt lăsat să dorm?! la labele de pe patul meu!!

— „Treci acolo în colț și să stai sluj pînă dimineața!“spuse el, crezînd că sub blana tigrului erau prietenii lui.

— „Treci acolo în colț și să stai sluj pînă dimineața!“spuse el, crezînd că sub blana tigrului erau prietenii lui.

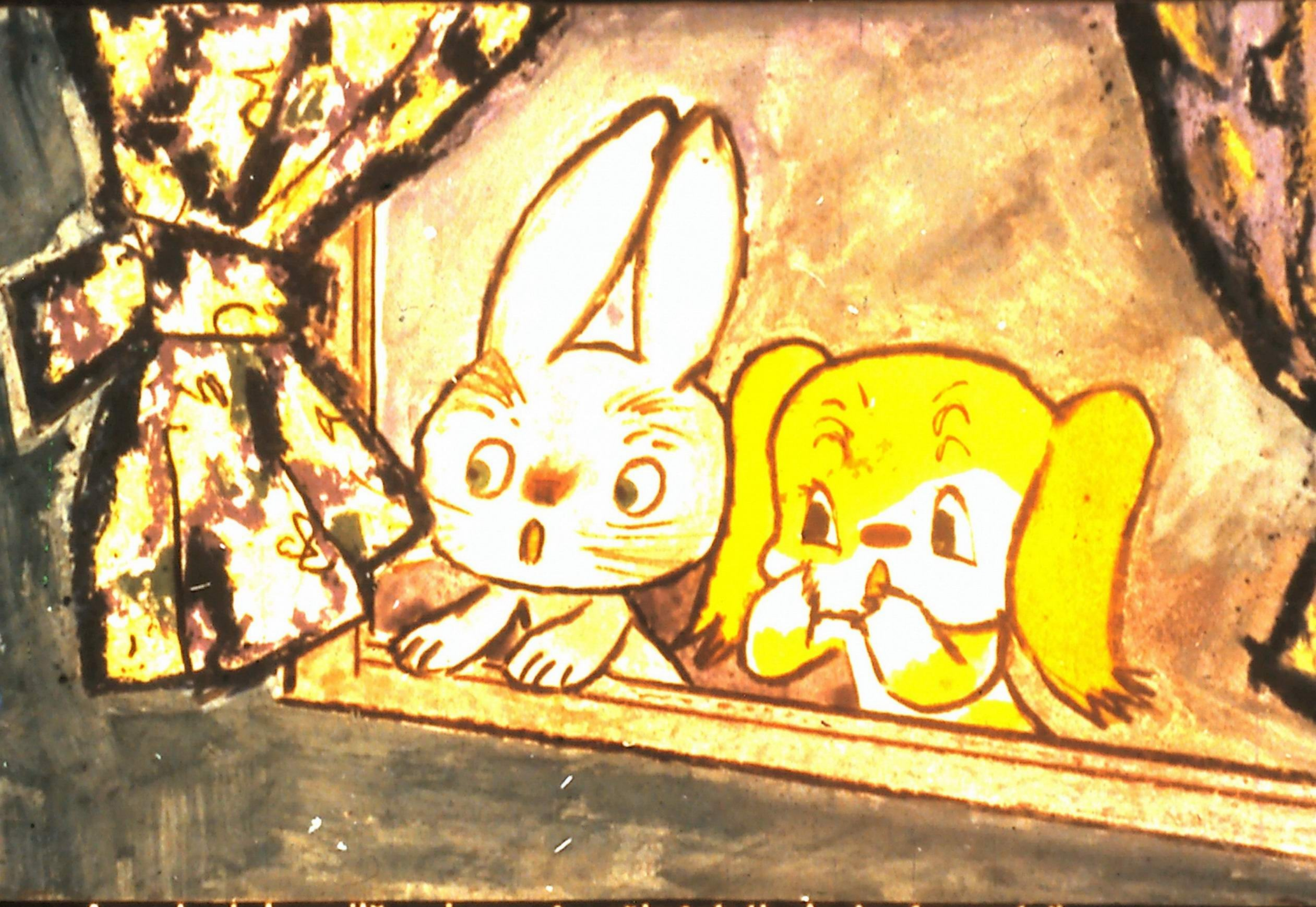

Azorel și Iepurilă priveau înspăimîntați de la fereastră.
— „Martinel, fii atent!! E un tigru adevărat!!“strigară ei.

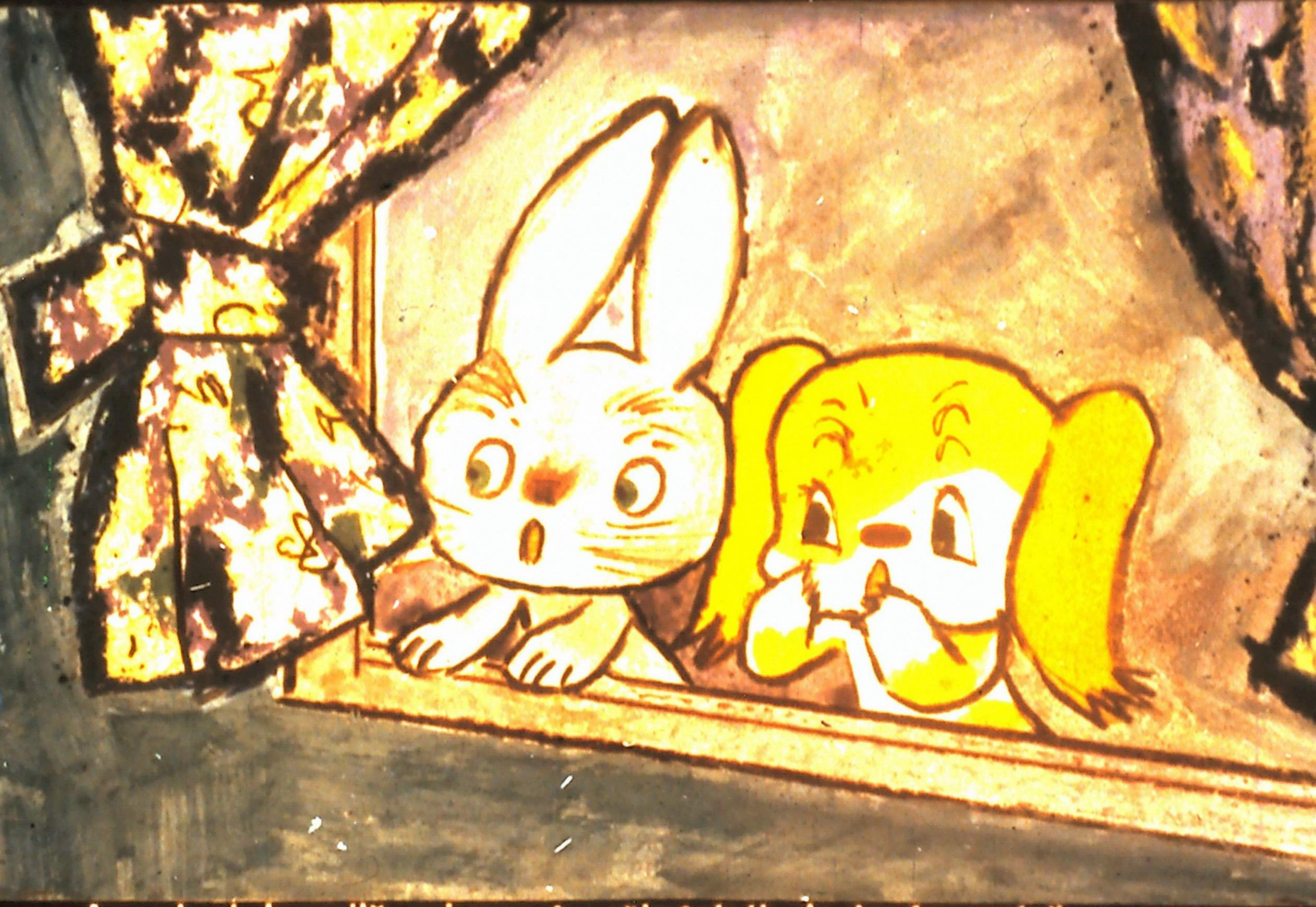

Azorel și Iepurilă priveau înspăimîntați de la fereastră.
— „Martinel, fii atent!! E un tigru adevărat!!“strigară ei.

Martinel îi zărise. „Trebuie să-mi păstrez calmul și să nu mă sperii“ își zise. Sultan își arătă furios colții spre cei de la fereastră.

Martinel îi zărise. „Trebuie să-mi păstrez calmul și să nu mă sperii“ își zise. Sultan își arătă furios colții spre cei de la fereastră.

„Acum, s-a zis cu Martinel“ își spuseră Azorel și Iepurilă,
luînd-o la sănătoasa.

„Acum, s-a zis cu Martinel“ își spuseră Azorel și Iepurilă,
luînd-o la sănătoasa.

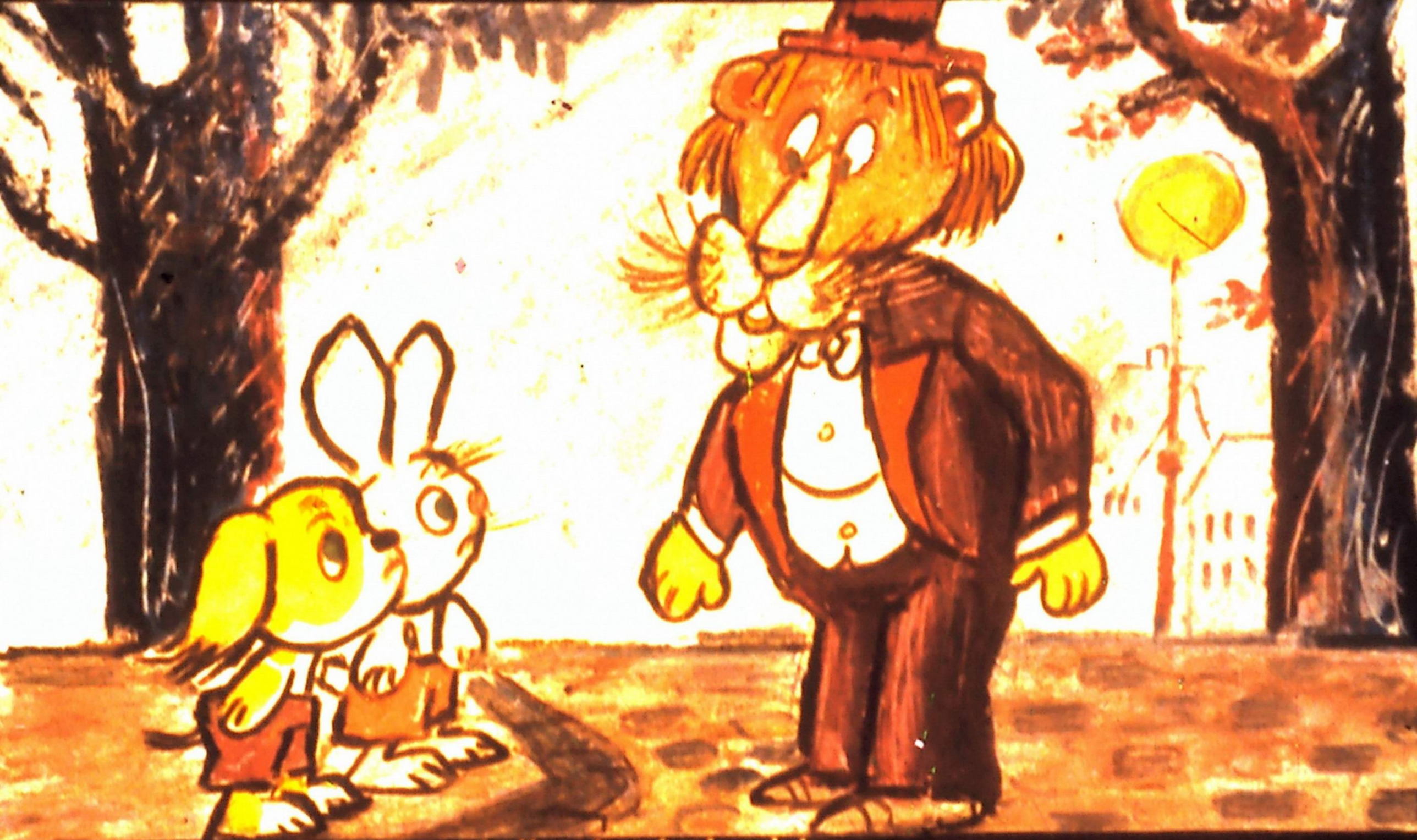

În stradă îi opri directorul circului.
— N-ați văzut tigrul?
— E aco... looo! arătară ei tremurînd, casa lui Martinel.

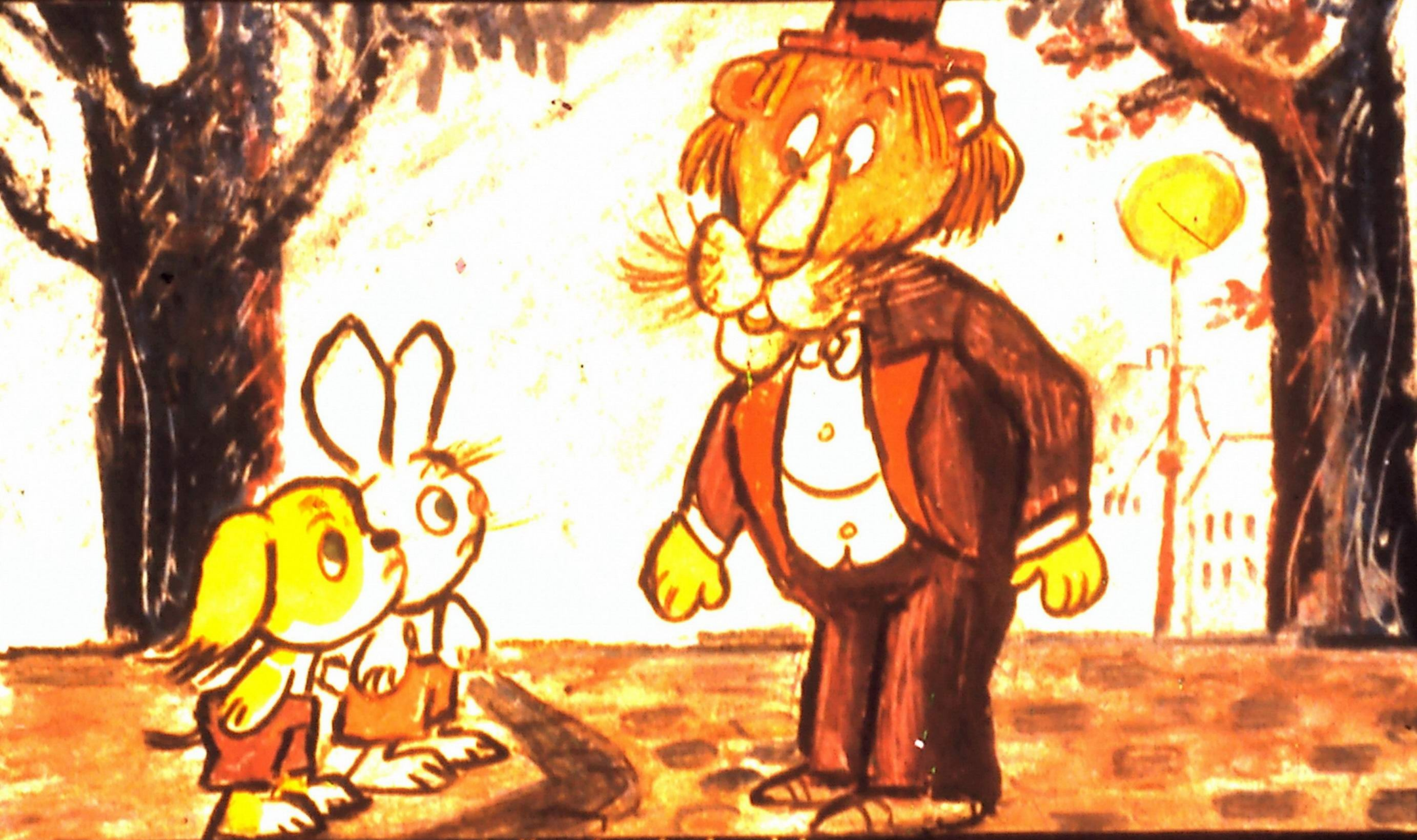

În stradă îi opri directorul circului.
— N-ați văzut tigrul?
— E aco... looo! arătară ei tremurînd, casa lui Martinel.

— Ascultă tigrule! Să nu crezi că dacă tu eşti mare şi eu micuţ, trebuie să-mi fie frică de tine. Uite că nu mi-e frică.

— Ascultă tigrule! Să nu crezi că dacă tu eşti mare şi eu micuţ, trebuie să-mi fie frică de tine. Uite că nu mi-e frică.

Tigrului îi plăcu figura curajoasă a lui Martinel.
— Măi prichindel - voinicel, curajul tău mă face să-ți întind laba în semn de prietenie.

Tigrului îi plăcu figura curajoasă a lui Martinel.
— Măi prichindel - voinicel, curajul tău mă face să-ți întind laba în semn de prietenie.

Directorului, să nu-i vie să creadă ce vedea înaintea ochilor:
Sultan se juca vesel cu Martinel.

Directorului, să nu-i vie să creadă ce vedea înaintea ochilor:
Sultan se juca vesel cu Martinel.

Ziarele au scris mult despre cele întîmplate. Televiziunea îi trimise o invitație lui Martinel, să vorbească despre CURAJ.

Ziarele au scris mult despre cele întîmplate. Televiziunea îi trimise o invitație lui Martinel, să vorbească despre CURAJ.

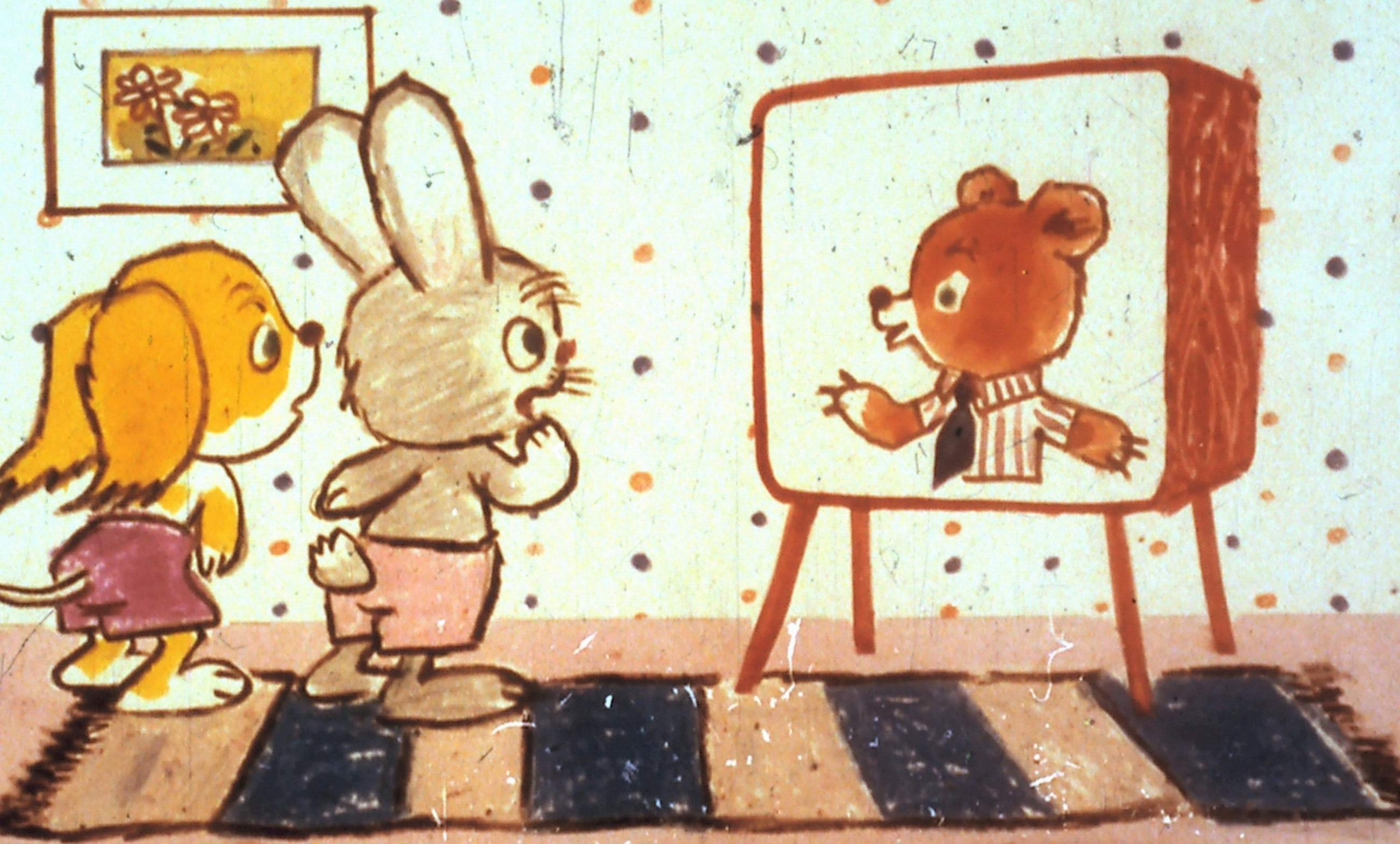

Prietenii l-au auzit, a doua zi, vorbind: „De ce să-ți fie frică?
Trebuie să ai încredere în tine!“

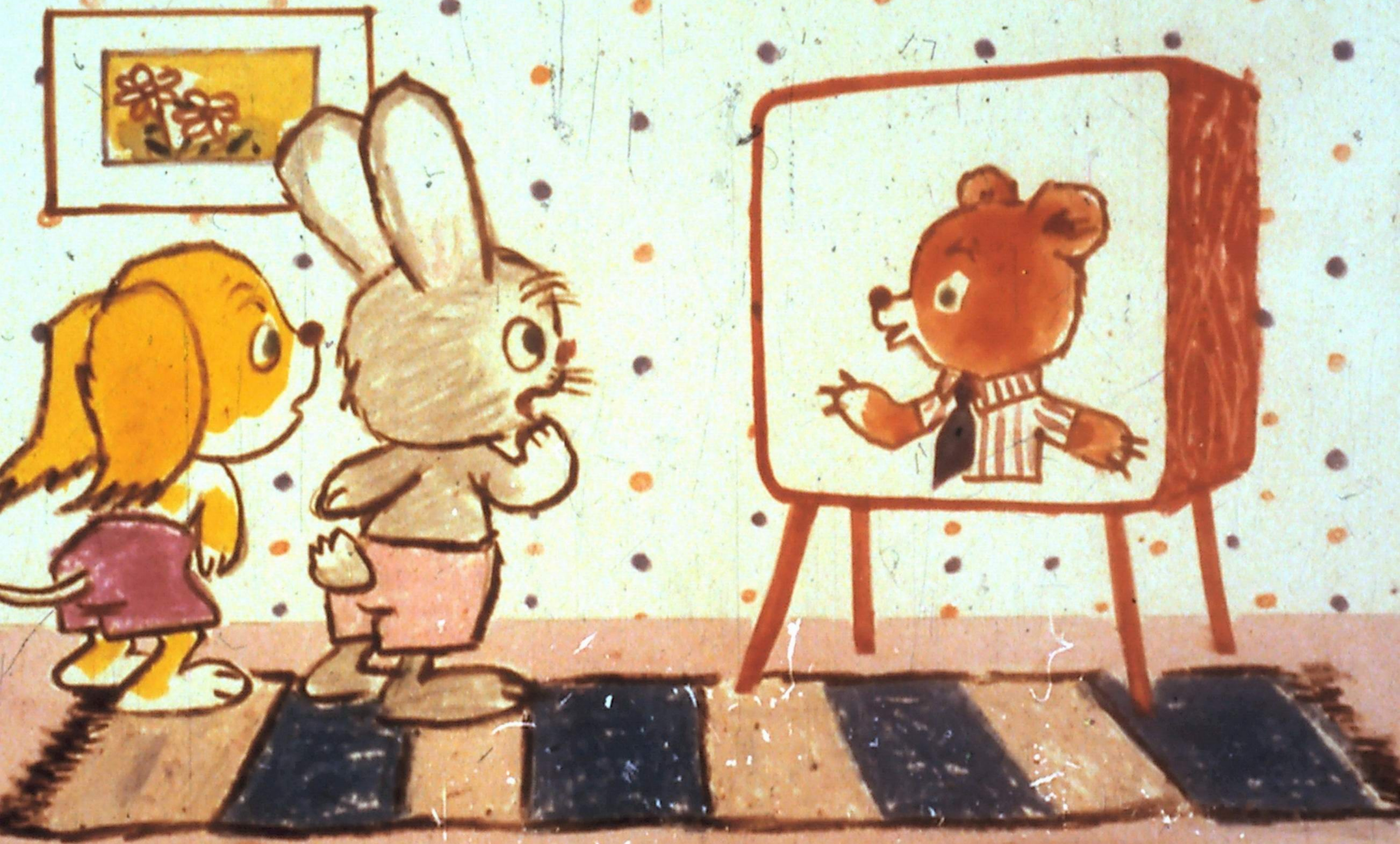

Prietenii l-au auzit, a doua zi, vorbind: „De ce să-ți fie frică?
Trebuie să ai încredere în tine!“

Martinel veni acasă, purtînd un pui de leu în braţe. E un cadou de la directorul circului! „Pentru un pui de leu ca tine, mi-a spus el, nu puteam să aleg un dar mai potrivit!“

Martinel veni acasă, purtînd un pui de leu în braţe. E un cadou de la directorul circului! „Pentru un pui de leu ca tine, mi-a spus el, nu puteam să aleg un dar mai potrivit!“

SFÎRSIT

SFÎRSIT